

Tisková zpráva

Jan Bernard: FILMAŘ(I) DISENTU

Michal Hýbek v paměti archivů a přátel

V Nakladatelství AMU právě vyšla kniha o Michalu Hýbkovi, „kameramanovi disentu“, který byl všestrannou osobností s kontakty a zájmy v oblasti hudby, výtvarné kultury a divadla. Filmový historik Jan Bernard rekonstruuje Hýbkovu životní pouť na základě průzkumu velkého množství archivních materiálů i rozhovorů s pamětníky. Kniha tak rozšiřuje dosavadní poznání dějin každodennosti a alternativní kultury v socialistickém Československu a přináší i nové informace o zrodu filmového a televizního průmyslu na počátku 90. let.

Michal Hýbek (9. 10. 1957 – 19. 10. 2003) se proslavil jako spoluautor vynikajícího amatérského filmu *Snídaně*. Natočil ho s Pavlem Bártou v roce 1984, nedlouho poté, co se vrátil z vězení, jímž byl potrestán za svou spolupráci se samizdatovým časopisem *Vokno*. Ve vězení se seznámil s Václavem Havlem a v roce 1986 natočil pro jeho prezentaci světové veřejnosti před udělením Ceny Erasma Rotterdamského film *Dopisy Olze*. S Havlem se podílel i na konceptu „paralelní televize“ – *Originálního videojournalu*, který se prostřednictvím videokazet šířil mezi disentem. Pro toto médium také natáčel.

Pro jeho pověst skvělého a spolehlivého kameramana, jímž byl i přesto, že mu chyběly články prstů na obou rukou, si ho po sametové revoluci vybírali režiséri pro své dokumenty z Ameriky, ze Sibiře, Řecka, Filipín i dalších zemí. V televizi se také významně podílel na velkých cyklech jako *Cestománie*,

Bigbít či *Ještě jsem tady*. Na přelomu tisíciletí, kdy dosáhl ve spolupráci s umělecky založenými osobnostmi české filmařské obce vysoce profesionální úrovně své práce, ho zasáhla zhoubná nemoc, kterou ani přes svou přirozenou povahu k překonávání potíží a překážek nedokázal zdotat.

„Osudy a tvorba Michala Hýbka jsou tu nejen individuálním příběhem odvážného a dobrodružného člověka, který usiloval o to, aby v životě i v tvorbě dosáhl svobody, po které toužil, ale i obecnějším obrazem toho, jak takové možnosti vypadaly v době husákovské normalizace a v bouřlivých letech po sametové revoluci roku 1989, kdy rozvoj gründerské fáze kapitalismu a principů demokracie umožnil realizace různých typů ideálů svobody,“ píše Jan Bernard v závěru své knihy.

Prof. PhDr. Jan Bernard, CSc. (1948), je pedagogem filmové historie, teorie a estetiky. Před rokem 1989 byl členem vedení Čs. federace filmových klubů, po něm vedoucím katedry divadelní a filmové vědy FF UK a posléze děkanem FAMU. Vedle spolupráce na encyklopedických publikacích vydal teoretickou knížku *Jazyk, kinematografie, komunikace* (1995), monografie *Ewald Schorm a jeho filmy* (1994) a *Jan Němec* (2014, 2016). Je editorem a autorem výzkumných studií v knize *Václav Havel a film* (2018) a v připravované publikaci *5½ scénáře Ester Krumbachové* (2020).

Více informací o této publikaci i dalších edičních počinech Nakladatelství AMU (včetně e-shopu) najdete na adrese: www.namu.cz

Chcete-li knihu redakčně zpracovat, zažádejte si prosím o recenzní výtisk.

[Eva Zavřelová / eva.zavrelova@amu.cz](mailto:eva.zavrelova@amu.cz)

NAMU